

~Gazel~

Çün sabâ fasl-ı hazânda gülşene dîbâ döşer
Hak budur her nakşı yerinde olup zîbâ düşer

Niçe tenhâ âsitânın öpmeye fırsat bulam
Kâyuna azmeylesem sâyem bana hem-pâ düşer

Zülfünün vâsfında tûmâr eylesem eşârımı
Kaşların vâsfında olan cümleye tuğrâ düşer

Mihr ü meh âb içre arz-ı hüsn ederlermiş sana
Lîk kadri onların bu işten aşâğa düşer

Bâğa servini hırâmân etse ol ruhsârı gül
Na'ra-ı bülbülle gülşen sahnına gavgâ düşer

Ehl-i dehre âlemin mamûresin arz etseler
Ehl-i fakrın hissesine mülk-i istiğnâ düşer

Avniyâ dil vermek ol dildâra düşmezdi bana
Bir düşecek yer arayuban gönül ammâ düşer